

ການເປີດເຜີຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ - ເລກທີ ຫ້າ

ເອຊາຢາ ບົດທີ ສີ່ສິບ: ຈົ່ງປອບໂຍນເຖີດ, ຈົ່ງປອບໂຍນເຖີດ

Jeff Pippenger

2023-10-25

ໃນສິບເຈັດຂໍ້ທ້າອົດຂອງພຣະທ້າອົດສະຢາ ບົດທີ 40 ຜູ້ຖືກເລືອກຈຳນວນໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສິ້ນ
ໄດ້ຖືກກຳນົດຕາແໜ່ງໄວ້ໃນຄຳພະຍາກອນວ່າຢູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງສາມມື້ຄົງ
ທຶພວກເຂົາໄດ້ນອນຕາຍຢູ່ຕາມຖະໜົນ ໃນຂະນະທີ່ໂລກໄດ້ຊຶມຊົມຍືນດີ.
ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງລ້ວນເຫັນພ້ອມຕ້ອງກັນ
ແລະເຫດການຜ່າຍຄຳພະຍາກອນທຶພວກທ່ານນຳສະເໜີນັ້ນຍ່ອມສອດຄ່ອງກັບຜູ້ພະຍາກອນອື່ນໆຢູ່ສະເໝີ
ເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເປັນຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ.

ແລະວິນຍານຂອງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນກໍຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງບັນດາຜູ້ພະຍາກອນ.
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນພຣະຜູ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມວຸ້ນວາຍ, ແຕ່ເປັນພຣະຜູ້ແຕ່ງສັນຕິສຸກ,
ດັ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນຄຣິດຕະຈັກທັງປວງຂອງພວກວິສຸດ. 1 ໂກຣິນໂທ 14:32, 33.

ພຣະຜູ້ປອບໂຍນ, ຜູ້ທຶພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າຈະສົ່ງມາໃນຍາມທຶພຣະອົງບໍ່ປະທັບຢູ່,
ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ໃນຖ້ອຍຄຳທ້າອົດທຶສຸດ ຂອງຂໍ້ທ້າອົດທຶສຸດ ຂອງຊາວສິບຫົກບົດ
ທີ່ປະກອບເປັນຄຳພະຍາກອນຊຸດສຸດທ້າຍຂອງອີຊາຢາ. "ຈົ່ງປອບໂຍນ ຈົ່ງປອບໂຍນ ປະຊາຊົນຂອງເຮົາ,
ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້." ຫຼັກເກນແຕ່ງການກ່າວເຖີງເປັນຄັ້ງທ້າອົດ ເນັ້ນຢູ່ວ່າ
ຊາວສິບຫົກບົດຕ່າງກັນນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກເຂົ້າໃຈໂດຍອ້າງອີງເຖີງການສຳເລັດຜົນອັນສົມບູນແລະຂັ້ນສຸດທ້າຍ
ຂອງການສະເດັດມາຂອງພຣະຜູ້ປອບໂຍນ.

ແລະເຮົາຈະທູນຂໍຕໍ່ພຣະບໍດີ, ແລະພຣະອົງຈະປະທານພຣະຜູ້ປອບໂຍນອີກອົງໜຶ່ງແກ່ພວກທ່ານ,
ເພື່ອພຣະອົງຈະສະຖິດຢູ່ກັບພວກທ່ານຕະຫຼອດໄປ.... ແຕ່ພຣະຜູ້ປອບໂຍນນັ້ນ,
ຜູ້ຊົງເປັນພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ, ຜູ້ທຶພຣະບໍດີຈະຊົງສົ່ງມາໃນນາມຂອງເຮົາ,
ພຣະອົງຈະຊົງສອນພວກທ່ານທຸກສິ່ງ,
ແລະຈະຊົງເຮັດໃຫ້ພວກທ່ານລະນຶກເຖີງທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ແກ່ພວກທ່ານ. ໂຢຮັນ 14:16, 26.

ສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນໃນປະຫວັດສາດຂອງຂະບວນການມົນເລໂທ
ໄດ້ຖືກຊ້ອກໃນປະຫວັດສາດຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສິ້ນ.

"ມີໂລກໜຶ່ງທີ່ນອນຢູ່ໃນຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ໃນການຫລອກລວງແລະຄວາມຫລົງຜົດ,
ຢູ່ໃນເງົາແຫ່ງຄວາມຕາຍນັ້ນເອງ,—ຫລັບຢູ່, ຫລັບຢູ່
ຜູ້ໃດແດ່ກໍລັງຮູ້ສຶກເຈັບປວດໃນຈິດວິນຍານເພື່ອປຸກເຂົ້າເຫລົ້ານັ້ນ? ສຽງໃດຈະສາມາດເຂົ້າເຖີງເຂົາໄດ້?
ຈິດໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກນຳໄປສູ່ອະນາຄົດ, ເມື່ອສັນຍານຈະຖືກໃຫ້. 'ເບີ້ແມ, ເຈົ້າບ່າວມາແລ້ວ;
ຈົ່ງອອກໄປຮັບທ່ານ.' ແຕ່ບາງຄົນຈະໄດ້ຊັກຊ້າໃນການຈັດຫານນ້ຳມັນເພື່ອເຕີມຕະກຽງຂອງຕົນ,
ແລະສາຍເກນໄປເຂົ້າຈົ່ງຈະພົບວ່າ ລັກສະນະນີ້ໄວ້, ຊຶ່ງຖືກແທນໄວ້ໂດຍນ້ຳມັນນັ້ນ, ບໍ່ອາດຖ່າຍໂອນໄດ້."
Review and Herald, February 11, 1896.

ຄຳຖາມໄດ້ຖືກຖາມຂຶ້ນວ່າ, "ສຽງໃດສາມາດ" "ບຸກໃຫ້ຕົນ" ບັນດາຜູ້ທີ່"ນອນຫຼັບ" ຢູ່? "ສຽງ"
ທີ່ປຸກພວກເຂົາໃນ ອີສະຢາ ບົດທີສີ່ສິບ ແມ່ນ "ສຽງ" ທີ່"ຮ້ອງຂຶ້ນ" ໃນ "ຖົນກັ່ນດານ."

ຈົງກ່າວແກ່ເຢຣູຊາເລັມດ້ວຍຖ້ອຍຄຳບອບໂຍນ ແລະຮ້ອງເຖິງນາງວ່າ
ການສົງຄາມຂອງນາງໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ, ຄວາມບາບຊົ່ວຂອງນາງໄດ້ຮັບການອະໄພແລ້ວ:
ເພາະນາງໄດ້ຮັບຈາກພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນສອງເທົ່າ ເນື່ອງດ້ວຍບາບທັງສິ້ນຂອງນາງ.
“ສຽງ” ຂອງຜູ້ທີ່ “ຮ້ອງ” ຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານ.... ເອຊາຍາ 40:2, 3.

ຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນເວລາທ່ຽງຄືນ ກໍແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງຜົນຕົກປາຍລະດູຊົນກັນ.

“ທ່ານກຳລັງເລືອນການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອອກໄປໄກເກີນໄປ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນວ່າຜົນປາຍຈະມາດ້ວຍຄວາມກະທັນຫັນເທົ່າກັບດັ້ງ [ທັນທີເທົ່າກັບ]
ສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ, ແລະດ້ວຍລົດອຳນາດຫຼາຍກວ່າສິບເທົ່າ.” Spalding and Magan, 5.

ໜຶ່ງໃນບັນດາສັນຍາລັກຫຼາຍປະການທີ່ພົບເຫັນໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຜົນປາຍ ຄື ສັນຍາລັກທີ່ຖືກຮັບຮູ້ໂດຍການຊຳຄຳຫຼວະລີ. ການຊຳຄຳ ຫຼວະລີ
ເປັນສັນຍາລັກຂອງສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນ ຫຼື ຂ່າວສານຜົນປາຍໃນວັນສຸດທ້າຍ.
ການເນັ້ນໂດຍການຊຳຂອງຄຳວ່າ “ຈົ່ງບອບໂຍນ” ກໍເປັນໂຕຢັ້ງຢືນເປັນຂອງອິດສະຢາ ບົດ 40 ຢູ່ໃນເວລາຄອຍຖ້າ
ເມື່ອຂ່າວສານທີ່ຖືກແທນດ້ວຍສຽງຮ້ອງຕອນທ່ຽງຄືນໃນຄຳອຸປະມາເລື່ອງຍິ່ງພົມມະຈັນສົບຄົນ
ຈະຕ້ອງຖືກຮັບຮູ້ແລ້ວຈົ່ງຖືກປະກາດ. ໃນເວລານັ້ນ ພຣະຄຣິດຊົງສົ່ງພຣະຜູ້ບອບໂຍນມາ
ເພື່ອບຸກຍິງພົມມະຈັນຜູ້ທີ່ກຳລັງນອນຫຼັບ ຜູ້ຊຶ່ງໃນທາງຄຳພະຍາກອນໄດ້ຖືກແທນວ່າກຳລັງນອນຫຼັບ
ແລະໃນຂໍ້ຄວາມຄຳພະຍາກອນບາງຕອນ ແທນວ່ານອນຫຼັບຢູ່ໃນຫຼັບແຫ່ງຄວາມຕາຍ. ຂໍ້ທຳອິດຂອງອິດສະຢາ
ບົດ 40 ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ຖືກຈັດວາງໄວ້ສາມວັນເຄິ່ງແບບສັນຍາລັກ ‘ຫຼັງຈາກ’ ຄວາມຜິດຫວັງຂອງວັນທີ
18 ກໍລະກົດ 2020 ເພາະວ່ານັ້ນແມ່ນເວລາທີ່ພຣະຜູ້ບອບໂຍນຖືກສົ່ງມາເພື່ອບຸກບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງນອນຫຼັບ.
ສາມວັນເຄິ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງຖິ່ນກັນດານ ແລະເກີນນີ້ແຫຼະທີ່ “ສຽງ” ເລີ່ມ “ຮ້ອງ.”

ພຣະນິມົດ ບົດ 11, ເອເຊກຽນ ບົດ 37, ມັດທາຍ ບົດ 25, ປະຫວັດຂອງພວກ Millerites
(ພ້ອມທັງໝູ່ໝາຍທາງປະຫວັດສາດອັນດຽວກັນຂອງປະຫວັດ Millerite
ທີ່ປາກົດຂຶ້ນໃນທຸກຂະບວນການປະຕິຮູບ), ປະກອບເຂົ້າກັນເພື່ອບົ່ງຊີ້ “ຂະບວນການສະເພາະ”
ໃນການບຸກເຫຼີພົມມະຈັນທີ່ຫຼົບໃຫ້ຕົນ.

ຂະບວນການນີ້ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການທີ່ພົມມະຈັນໄປຫຼັບໃນເວລາແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງ.
ຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າທີ່ເລີ່ມຂຶ້ນໃນເວລາແຫ່ງຄວາມຜິດຫວັງ
ໃນທີ່ສຸດຈົ່ງຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ. ສ່ວນທ້າຍຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການຊັກຊ້າ
ແມ່ນການພັດທະນາຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ. ເມື່ອຂ່າວສານນັ້ນຖືກສະຖາປະນາແລ້ວ,
ຈາກນັ້ນມັນກໍຖືກປະກາດຕໍ່ໄປຈົນກວ່າຈະເຖິງຈຸດສູງສຸດຂອງມັນ ຄືການພິພາກສາ.

ຜູ້ສົ່ງຂ່າວທີ່ຖືກແທນໄວ້ເປັນ “ສຽງ” ໃນພຣະທຳເອຊາຍາ ໄດ້ຖາມວ່າ ຂ່າວສານອັນໃດທີ່ຈະຕ້ອງຖືກປະກາດ.
ທ່ານໄດ້ຮັບຄຳບອກໃນພາສາເຊີງສັນຍາລັກໃຫ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານຂອງອິດສະລາມ.
ຂ່າວສານພະຍາກອນຂອງອິດສະລາມບໍ່ອາດແຍກອອກຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້,
ເພາະອິດສະລາມເປັນອຳນາດແຫ່ງແກ, ແລະ ແກທັງເຈັດໃນພຣະນິມົດ
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າເໝືອນອຳນາດທັງຫຼາຍຜູ້ອອກກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ອຳນາດເຫຼົ່ານັ້ນຄືໂຣມນອກຣິດໃນປີ 321, ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງມັງກອນ; ໂຣມສັນຕະບາບາໃນປີ 538,
ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງສັດຮ້າຍ; ແລະ ກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ,
ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງຜູ້ພະຍາກອນບອມ.

ໃນຄວາມເກືອງພັນກັບການລະບຸວ່າ ຂ່າວສານອັນໃດທີ່ “ສຽງ”
ຜູ້ໄດ້ຮ້ອງຢູ່ໃນຖິ່ນທຸລະກັນດານຈະຕ້ອງປະກາດນັ້ນ, ມີຄຳສັນຍາວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວ.
“ຄຳສັນຍາແລະຄວາມໝັ້ນໃຈ” ທີ່ວ່າພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວນັ້ນ,

ຕັ້ງຢູ່ໃນບ່ອນແຫ່ງຄຳພະຍາກອນດຽວກັນກັບທີ່ໃນ ຮາບາກຸກ ບົດ 2 ຂໍ້ 3 ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ:

“ເພາະນິມິດນັ້ນຍັງຄອຍເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້, ແຕ່ໃນທີ່ສຸດມັນຈະເວົ້າ ແລະຈະບໍ່ມີສາ; ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຊັກຊ້າ, ກໍຈົງຄອຍມັນ; ເພາະມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ, ມັນຈະບໍ່ຊັກຊ້າ.” ຂ່າວສານຂອງອົດສະລາມຈະບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວ; ມັນຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ. ຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງ ອີຊາຢາ ບົດ 40 ກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ຄອຍນິມິດນັ້ນໃນ ຮາບາກຸກ.

ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ຄອຍຖ້າພຣະເຢໂຫວາ ຈະໄດ້ຮັບກຳລັງໃໝ່; ພວກເຂົາຈະບິນຂຶ້ນດ້ວຍປົກເໝືອນນັກອິນຊີ; ພວກເຂົາຈະແລ່ນ ແລະບໍ່ອົດເມື່ອຍ; ແລະພວກເຂົາຈະເດີນ ແລະບໍ່ອ່ອນແຮງ. ເອຊາຢາ 40:31.

“ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກຊ່ອນໄວ້” ຂອງພໍ່ຮ້ອງທັງເຈດ, ຊຶ່ງບັດນັກກຳລັງຖືກເປີດຜະນຶກອອກ, ຊຶ່ງອອກເຖິງຈຸດໝາຍສຳຄັນສາມປະການ ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ. ໃນປະຫວັດສາດເຊິ່ງສັນຍະລັກນັ້ນ, ມີຈຸດໝາຍສຳຄັນສາມປະການ, ແຍກອອກຈາກກັນໂດຍສອງຊ່ວງເວລາ. ຄວາມຜິດຫວັງເລີ່ມຕົ້ນເວລາແຫ່ງການລ່ຖ້າ. ເວລາແຫ່ງການລ່ຖ້ານຳໄປສູ່ຂ່າວສານທີ່ຖືກແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະຄຳພະຍາກອນຂອງການຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນ. ຂ່າວສານແຫ່ງການຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນ ເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາແຫ່ງການປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງການຮ້ອງໃນຕອນທ່ຽງຄືນ, ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມຜິດຫວັງຄັ້ງທີສອງ, ອັນຖືກສະແດງເປັນການພິພາກສາ. ຂັ້ນຕອນທັງສາມນັ້ນ, ທີ່ແຍກອອກຈາກກັນໂດຍສອງຊ່ວງເວລາ, ເປັນຕົວແທນຂອງ Alpha ແລະ Omega, ດັ່ງທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນໃນຄຳພາສາເຮັບເຮື້ວ່າ “ຄວາມຈິງ.”

ໃນ ເອເຊກຽນ ບົດທີ 37, ເອເຊກຽນ ຍັງເປັນຕົວແທນຂອງ “ສຽງ” ໃນ ເອຊາຢາ 40. ສຽງໃນ ເອຊາຢາ 40 ຖາມວ່າ, “ຂ້ານ້ອຍຈະຮ້ອງປະກາດຫຍັງ?” ຈາກນັ້ນ “ສຽງ” ໃນ ເອເຊກຽນ 37, ຂໍ້ 7, ໄດ້“ພະຍາກອນຕາມທີ່” ຕົນ “ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງ.”

ດັ່ງນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດຄຳພະຍາກອນຕາມທີ່ໄດ້ຖືກບັນຊາ; ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງປະກາດຄຳພະຍາກອນນັ້ນ, ກໍມີສຽງດັງຂຶ້ນ, ແລະເບີ້ແມ, ມີການສັ່ນສະເທືອນ, ແລະກະດູກທັງຫຼາຍໄດ້ມາປະສານກັນ, ກະດູກກັບກະດູກຂອງມັນ. ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເພັງເບີ້, ເບີ້ແມ, ເສັ້ນເອ້ນ ແລະເນື້ອໜັງໄດ້ກົດຂຶ້ນມາເທິງພວກມັນ, ແລະຜົວໜັງໄດ້ປົກຄຸມພວກມັນຢູ່ຂ້າງເທິງ; ແຕ່ບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈຢູ່ໃນພວກມັນ. ເອເຊກຽນ 37:7, 8.

ຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທຳອິດຂອງເອເຊກຽນໄດ້ນຳກະດູກແລະເນື້ອໜັງໃຫ້ມາປະກອບເຂົ້າກັນ, ແຕ່ພວກມັນຍັງບໍ່ມີຊີວິດ. “ດັ່ງນັ້ນ,” ເອເຊກຽນ “ໄດ້ພະຍາກອນຕາມທີ່” ຕົນ “ໄດ້ຖືກບັນຊາ” ເປັນຄັ້ງທີສອງ. ຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທີສອງໄດ້ນຳຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ມີຊີວິດ. ຄຳພະຍາກອນທັງສອງນີ້ຖືກເປັນແບບໂດຍການສ້າງອາດາມ.

ແລະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນມະນຸດຂຶ້ນຈາກຜົງດິນແຫ່ງພື້ນດິນ, ແລະຊົງພົບລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດເຂົ້າໃນຮູດັງຂອງເຂົາ; ແລະມະນຸດກໍໄດ້ກ້າຍເປັນວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ. ປະຖົມມະການ 2:7

ຂະບວນການສອງຂັ້ນຕອນໃນການນຳເອົາກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວໃຫ້ກັບມີຊີວິດນັ້ນ ໄດ້ຖືກກ່າວເຖິງເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນການຊົງສ້າງອາດາມ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເນັ້ນຢູ່ວ່າ ພຣະວັດຈະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ກໍແມ່ນລົດເດດແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງດ້ວຍ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ພຣະເຈົ້າໄດ້“ບັນ” ອາດາມ ແລະຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທຳອິດຂອງເອເຊກຽນໄດ້ນຳໃຫ້ກະດູກແລະຮ່າງກາຍມາປະກອບເຂົ້າກັນ, ແລ້ວຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າ “ຊົງພົບລົມຫາຍໃຈແຫ່ງຊີວິດເຂົ້າໃນຮູດັງຂອງເຂົາ; ແລະມະນຸດກໍເປັນຈິດວິນຍານທີ່ມີຊີວິດ.”

ຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທີສອງຂອງເອເຊກຽນໄດ້ຖືກກ່າວໄປ "ເຖິງລົມ," ບໍ່ແມ່ນເຖິງກະດູກ, ເພາະທ່ານໄດ້ຖືກບັນຊາໃຫ້ "ກ່າວກັບລົມ" ວ່າ, "ຈົ່ງມາຈາກລົມທັງສີ່ ໂອ ລົມຫາຍໃຈ, ແລະຈົ່ງຫາຍໃຈໃສ່ຄົນທີ່ຖືກຂ້າເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີຊີວິດ." ຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທີສອງຂອງເອເຊກຽນ, ຊຶ່ງນຳໃຫ້ຮ່າງກາຍທຶຕາຍແລ້ວມີຊີວິດຂຶ້ນເປັນກອງທັບອັນຍິ່ງໃຫຍ່, ໄດ້ຖືກກ່າວໄປ, ບໍ່ແມ່ນເຖິງຮ່າງກາຍທຶຕາຍແລ້ວ, ແຕ່ເຖິງລົມ. ມັນເປັນຄຳບັນຊາແກ່ລົມໃຫ້ຫາຍໃຈໃສ່ຮ່າງກາຍເຫຼົ່ານັ້ນ. ຄັ້ງທຳອິດທີ່ຄຳວ່າ "ລົມຫາຍໃຈ" ຖືກກ່າວເຖິງໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແມ່ນໃນການຊົງສ້າງອາດາມ, ແລະຫຼັງມັນຖືກນິຍາມວ່າເປັນລົມແຫ່ງຊີວິດ; ແລະສິ່ງທີ່ນຳຊີວິດເຂົ້າສູ່ຮ່າງກາຍທຶຕາຍແລ້ວນັ້ນ ມາຈາກລົມທັງສີ່.

"ບັນດາທູດສະຫວັນກຳລັງຍັບຍັງລົມທັງສີ່ ຊຶ່ງຖືກພັນລະນາເປັນດັງມ້າທີ່ກຳລັງໂກດຮ້າຍ ພະຍາຍາມຈະທູດພົ້ນແລະແລ່ນກວາດໄປເທິງພື້ນພື້ນທົ່ວທັງໂລກ ໂດຍນຳຄວາມພຶ້ນດີແລະຄວາມຕາຍໄປຕາມທາງຂອງມັນ."

"ພວກເຮົາຈະນອນຫຼັບຢູ່ໃນຫ້ອງຂອງໂລກນັ້ນດອນນັ້ນແທ້ຫຼື? ພວກເຮົາຈະຊີຊາ ເຢັນຊາ ແລະເໝືອນຄົນຕາຍຢູ່ຫຼື? ໂອ, ຂໍໃຫ້ໃນບັນດາຄຣິດຕະຈັກຂອງພວກເຮົາມີພຣະວິນຍານ ແລະລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຖືກເປົ່າເຂົ້າໃນປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຈະຍືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ ແລະມີຊີວິດ." Manuscript Releases, volume 20, 217.

ຄຳຖາມສອງປະການໃນທີ່ນີ້ຄື ພວກເຮົາຈະນອນຫຼັບຫຼືບໍ່, ແລະ ພວກເຮົາຈະຕາຍຫຼືບໍ່?

...ເປັນສອງຄຳສັບສຳລັບສະພາບພະຍາກອນອັນດຽວກັນ.

ຂ່າວສານເລື່ອງລົມທັງສີ່ທີ່ກຳລັງຖືກຍັບຍັງໂດຍທູດສະຫວັນນັ້ນ

ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ເຮັດໃຫ້ລົມຫາຍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນຄົນຕາຍ ແລະເຮັດໃຫ້ເຂົາລຸກຂຶ້ນແລະມີຊີວິດ.

ຂ່າວສານເລື່ອງລົມທັງສີ່ ແມ່ນຂ່າວສານເລື່ອງມ້າແຫ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍຂອງອິດສະລາມ.

ຂ່າວສານເລື່ອງລົມທັງສີ່ໃນພຣະທຳພຣະນິມິດ ແມ່ນຂ່າວສານເລື່ອງການປະທັບຕາ.

ຂ່າວສານເລື່ອງການປະທັບຕາໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 7, ຂໍ້ 1 ຫາ 3, ແມ່ນຂ່າວສານທີ່ຊີ້ບອກວ່າ

ລົມທັງສີ່ຖືກຍັບຍັງໄວ້ ຈົນກວ່າຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກປະທັບຕາ.

ແລະຫຼັງຈາກເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນສອງຢືນຢູ່ທີ່ສົມມຸຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ກ່າວໄວ້ຊຶ່ງລົມທັງສີ່ຂອງໂລກ ເພື່ອວ່າລົມນັ້ນຈະບໍ່ພັດເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືເທິງທະເລ ຫຼືເທິງຕົ້ນໄມ້ໃດໆ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທູດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງຂຶ້ນມາແຕ່ທິດຕາເວັນອອກ ຖືຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່; ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງໄປຫາທູດສະຫວັນທັງສອງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອຳນາດໃຫ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກແລະທະເລ, ໂດຍກ່າວວ່າ, ຢ່າໄດ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືແກ່ທະເລ ຫຼືແກ່ຕົ້ນໄມ້ທັງຫຼາຍ ຈົນກວ່າພວກເຮົາໄດ້ປະທັບຕາໄວ້ເທິງໜ້າຜາກຂອງບັນດາຜູ້ຮັບໃຊ້ແຫ່ງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ພຣະນິມິດ 7:1-3.

ຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທີສອງຂອງເອເຊກຽນໄດ້ຖືກມຸ່ງໄປຫາລົມ, ແລະຊີວິດທີ່ລົມໄດ້ນຳມາສູ່ບັນດາຮ່າງກາຍນັ້ນ ມາຈາກຂ່າວສານຂອງລົມທັງສີ່. ໃນຂໍ້ທີ່ແບດເຖິງສົບ ໃນເອເຊກຽນ ບົດທີ 37 ຄຳທີ່ບາກົດວ່າເປັນ "ລົມ" ຫຼື "ລົມຫາຍໃຈ" ແມ່ນຄຳພາສາເຮັບເຮັດງອກັນໃນທຸກຄັ້ງທີ່ບາກົດ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປົ່າລົມແຫ່ງຊີວິດເຂົ້າໃນອາດາມ, ແລະໃນເອເຊກຽນ

ລົມແຫ່ງຊີວິດນັ້ນຄືຂ່າວສານແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ ຊຶ່ງມາຈາກລົມທັງສີ່. ຂ່າວສານນັ້ນນຳພາລັດອຳນາດແຫ່ງການຊົງສ້າງຂອງພຣະເຈົ້າມາສູ່ບັນດາຮ່າງກາຍທີ່ໄດ້ຖືກນຳມາຮວບຮວມກັນໃນຫຸບເຂົ້າແຫ່ງຄວາມຕາຍ ໂດຍຂ່າວສານທຳອິດ. ຂ່າວສານຂອງລົມທັງສີ່

ຄືຂ່າວສານເລື່ອງອິດສະລາມທີ່ນຳການພິພາກສາມາດເຫັນອີ່ສະຫະລັດອາເມລິກາ ເນື່ອງດ້ວຍກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ນີ້ແມ່ນຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ.

ປະຫວັດທິຖືກປົກປິດຂອງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄວາມຜິດຫວັງ
ຊຶ່ງເປັນຈຸດເລີ່ມຂອງເວລາແຫ່ງການຖ່ວງຊ້າ. ໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເອັດ
ເມື່ອຜູ້ພະຍາກອນສອງຄົນຖືກຂ້າໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020 ເວລາແຫ່ງການຖ່ວງຊ້າກໍໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນ.
ເອເຊກຽນຢູ່ໃນບັນດາຄົນຕາຍ ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຖາມເອເຊກຽນວ່າ
ພະຍານທັງສອງຜູ້ທີ່ນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນນັ້ນ ຈະມີຊີວິດໄດ້ຫຼືບໍ່.

ພຣະຫັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສະຖິດຢູ່ເໜືອຂ້າງນ້ອຍ,
ແລະໄດ້ຊົງນຳຂ້າງນ້ອຍອອກໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ແລະໃຫ້ຂ້າງນ້ອຍລົງຢູ່ກາງຮ່ອມພູທີ່ຕັ້ງໄປດ້ວຍກະດູກ,
ແລະໄດ້ຊົງໃຫ້ຂ້າງນ້ອຍເດີນຜ່ານອ້ອມຮອບກະດູກເຫຼົ່ານັ້ນ; ແລະເບຶ້ງແມ,
ມີກະດູກເປັນຈຳນວນຫຼາຍຢັ້ງຢືນໃນຮ່ອມພູອັນກວ້າງ; ແລະເບຶ້ງແມ, ມັນແຫ້ງຫຼາຍຢັ້ງ.
ແລ້ວພຣະອົງຕັດແກ່ຂ້າງນ້ອຍວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ກະດູກເຫຼົ່ານັ້ນຈະມີຊີວິດໄດ້ບໍ່?
ແລະຂ້າງນ້ອຍທູນຕອບວ່າ, ໂອ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງຊົງຊາບ. ເອເຊກຽນ 37:1-3.

ໃນຂໍ້ທີ່ເຈັດ, ເມື່ອເອເຊກຽນໄດ້ປະກາດຄຳພະຍາກອນຂໍ້ທຳອິດໃນສອງຂັ້ນນັ້ນ, ຂໍ້ຄວາມມີພຽງແຕ່ວ່າ, “ໂອ
ກະດູກແຫ່ງທັງຫຼາຍເອີຍ, ຈົ່ງຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.” ໂຍຮັນ, ໃນພຣະນິມິດ, ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ,
“ຜູ້ໃດທີ່ໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໜັງສືເຫຼົ່ານັ້ນກໍເປັນສຸກ.”
ເອເຊກຽນເປັນພາບແທນຂອງກະດູກແຫ່ງທັງຫຼາຍແລ້ວເຫຼົ່ານັ້ນຜູ້ຊົງເປັນສຸກ,
ເປັນດັ່ງຜູ້ທີ່ຟັງຄຳສັ່ງຂອງເອເຊກຽນໃຫ້ຟັງພຣະຄຳຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຄືຄວາມຈິງ.
ໃນບົດທີສອງຂອງເອເຊກຽນ, ປະສົບການຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຍິນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກພັນລະນາໄວ້.

ແລະພຣະອົງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຍິນເທິງຕົນຂອງເຈົ້າ,
ແລະເຮົາຈະກ່າວກັບເຈົ້າ. ແລະພຣະວິນຍານໄດ້ເຂົ້າມາໃນຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອພຣະອົງກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ,
ແລະໄດ້ຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ຍິນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ,
ເພື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະໄດ້ຍິນພຣະອົງຜູ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. Ezekiel 2:1, 2.

ໃນພຣະນິມິດ ບົດທີ 11, ເມື່ອສົບຂອງຜູ້ຕາຍໄດ້ຍິນພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າ,
ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພວກເຂົາ ແລະ ພວກເຂົາກໍຍິນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ.
ພຣະຜູ້ປ່ອຍໂຍນນັ້ນເອງທີ່ທຳໃຫ້ພວກເຂົາຍິນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ.

ແລະພາຍຫຼັງສາມວັນເຄັງ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຊີວິດຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າສູ່ພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍິນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ;
ແລະຄວາມຍື່ນກົວອັນໃຫຍ່ຫຼວງໄດ້ຕົກໃສ່ບັນດາຜູ້ທີ່ເຫັນພວກເຂົາ. ພຣະນິມິດ 11:11

ການລຸກຂຶ້ນຍິນຂອງຄົນຕາຍແມ່ນຂຶ້ນຕອນທີໜຶ່ງ ໃນກະບວນການສອງຂັ້ນຕອນ
ທີ່ຍົກພວກເຂົາຂຶ້ນຈາກໝູ່ຝັງສົບຂອງຕົນ
ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນທຽບສຳພາດກັບຄືນໃນເວລາແຫ່ງການພິພາກສາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ເມື່ອພວກເຂົາລຸກຂຶ້ນຍິນໃນບົດທີສິບເອັດ, “ຄວາມຍື່ນກົວຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ” ກໍເກີດຂຶ້ນແກ່ຜູ້ທີ່ເຫັນພວກເຂົາ.

ແລະລາວຈະຂ້າມໄປຍັງທີ່ໜ້ອຍອັນແຂງແຮງຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມຍື່ນກົວ,
ແລະເຈົ້ານາຍຂອງລາວຈະຍື່ນກົວຕໍ່ທຽບສຳພາດ, ພຣະຍາເວກາວດັ່ງນີ້, ຜູ້ຊົງໄຟຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນຊຸໂອນ
ແລະເຕົ້າຫຼອມຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ. ເອຊາຍາ 31:9

ຂ່າວສານ “Midnight Cry” ໃນປະຫວັດຂອງຂະບວນການ Millerite
ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນອົງທີ່ສອງ.

ຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທືນສອງໄດ້ກັກໃຫ້ເກີດການແຍກຕົວຂອງພວກ Millerites ອອກຈາກບັນດາຄຣິດຕະຈັກທີ່ໃນເວລານັ້ນຖືກລະບຸວ່າເປັນບັນດາລູກສາວຂອງບາບໂລນ, ແລະບັນດາຜູ້ຮັດຊື່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ອອກມາເພື່ອມາຍືນຢູ່ກັບພວກ Millerites. "ກາຍ" ຫຼືຄະນະໜຶ່ງຂອງຜູ້ຮັດຊື່ໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຂ່າວສານນັ້ນ, ແລ້ວຂຶ້ນຕອນທືນສອງກໍຄືຂ່າວສານ "Midnight Cry" ທີ່ໄດ້ເຂົ້າມາຮ່ວມ ແລະເພີ່ມເພີດເພີງໃຫ້ແກ່ຂ່າວສານທືນສອງ. ແລ້ວພວກ Millerites ກໍກາຍເປັນກອງທັບອັນເກີດອຳນາດທີ່ໄດ້ນຳຂ່າວສານນັ້ນໄປທົວແຜ່ນດິນດັງດັງຄົນນຳຖ້ວມ. ຂະບວນການສອງຂຶ້ນນັ້ນແມ່ນສອງສຽງໃນ Revelation ບົດ 18, ແລະເປັນຂະບວນການອັນດຽວກັນກັບການຟື້ນຟູຊີວິດຂອງກະດູກແຫ້ງທີ່ຕາຍແລ້ວໃນ Ezekiel, ຜູ້ທີ່ຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນໃນ Revelation ບົດ 11.

"ບັນດາທູດສະຫວັນໄດ້ຖືກສົ່ງມາເພື່ອຊ່ວຍທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງຮູ້ຄຳອຳນາດຈາກສະຫວັນ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນສຽງຕ່າງໆຊຶ່ງເບິ່ງເໝືອນວ່າດັງກ້ອງໄປທົວທຸກແຫ່ງວ່າ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ, ແລະເພື່ອພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ; ເພາະວ່າບາບຂອງນາງໄດ້ກ້ອງສູງເຖິງສະຫວັນແລ້ວ, ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມອະທຳຂອງນາງ. ຂ່າວສານນີ້ເບິ່ງເໝືອນວ່າເປັນການເພີ່ມເຂົ້າໃສ່ຂ່າວສານທືນສາມ, ແລະໄດ້ປະສານເຂົ້າກັບມັນ, ດັ່ງທີ່ສຽງຮ້ອງເວລາທຸ່ງຄືນໄດ້ປະສານເຂົ້າກັບຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທືນສອງໃນປີ 1844." Spiritual Gifts, volume 1, 195, 196.

ໝາຍຫຼັກປະການທຳອິດໃນປະຫວັດອັນຖືກຊ່ອນເຮັດຂອງຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ ຄື ຄວາມຜິດຫວັງທີ່ໄລົມຕົນເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າ. ເວລາແຫ່ງການຄອຍຖ້າແມ່ນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງທີ່ຖືກພັນລະນາເປັນສາມມື້ຄົງ ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງຖົນກັ່ນດານ. ເມື່ອຄົບສິບປີແຫ່ງການພະເນຈອນຢູ່ໃນຖົນກັ່ນດານ ໂຍຊຸວຍໄດ້ນຳກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນພຣະສັນຍາ. ເມື່ອຄົບສາມມື້ຄົງ ເອເຊກຽນຖືກນຳໄປຍັງຫຸບເຂົາແຫ່ງຄວາມຕາຍ ແລະໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ບັນຊາບັນດາຊາກສົບໃຫ້ "ຈົ່ງຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ." ເອເຊກຽນເປັນ "ສຽງ" ທີ່ຮ້ອງຢູ່ໃນຖົນກັ່ນດານ. ຄຳບັນຊາໃຫ້ຟັງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນຳໃຫ້ອະໄວຍະສ່ວນຕ່າງໆຂອງຮ່າງກາຍມາຮວມເຂົ້າກັນ ແຕ່ພວກມັນຍັງບໍ່ມີຊີວິດເທື່ອ ພວກມັນຍັງບໍ່ເປັນກອງທັບເທື່ອ ພວກມັນຍັງບໍ່ໄດ້ຖືກປະທັບຕາເທື່ອ. "ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ທີ່ເອເຊກຽນໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນບົດທືນສອງ ຊຶ່ງອີກວ່າ ເມື່ອພຣະຜູ້ປອບໂຍນມາເຖິງ ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຈະລຸກຢືນຂຶ້ນ ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນພວກເຂົາກໍຈະໄດ້ຍິນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສັນຍາວ່າພຣະອົງຈະຊົງສົ່ງພຣະຜູ້ປອບໂຍນມາ ພາຍຫຼັງສາມມື້ຄົງນັບແຕ່ພວກເຂົາຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ.

ເມື່ອຍືນຂຶ້ນແລ້ວ ບັນດາຮ່າງກາຍ "ທີ່ຍັງບໍ່ມີຊີວິດ" ຈະໄດ້ຮັບຄຳພະຍາກອນເປັນຄັ້ງທືນສອງ. "ສຽງຂອງຜູ້ຮ້ອງໃນຖົນກັ່ນດານ" ໃນເອຊາຍາ ຖາມວ່າ ຄຳພະຍາກອນອັນໃດທີ່ຕົນຈະຕ້ອງຮ້ອງປະກາດ? "ຂ່າວສານ" ທີ່ທັງເອເຊກຽນ ແລະ "ສຽງ" ໃນເອຊາຍາ ບົດທືນສິບ ໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ນຳສະເໜີນັ້ນ ຄືຂ່າວສານແຫ່ງອິສລາມ. ເມື່ອຄຳພະຍາກອນນັ້ນຖືກປະກາດ "ອາດາມ" ກໍມີຊີວິດຂຶ້ນມາເປັນກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພະຍານສອງຄົນທີ່ມີຊີວິດ ປະກາດຂ່າວສານເລື່ອງການພິພາກສາຂອງອິສລາມເໝືອສະຫະລັດ ເນື່ອງດ້ວຍການຜ່ານກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໂງ່ນ. ການພິພາກສາແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ແມ່ນໝຸດໝາຍທີ່ສາມຂອງປະຫວັດສາດອັນຖືກຊ່ອນໄວ້ຂອງສາຍຟ້າຮ້ອງທັງເຈັດ. ເມື່ອສົງນັ້ນສຳເລັດລົງ ກອງທັບນັ້ນຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍເຖິງສະຫວັນ ແລະຖືກນຳສະເໜີໄວ້ໃນພຣະນິມິດ ບົດທືນສິບສີ່.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີປະສົບການໃນຂ່າວສານຂອງທູດສະຫວັນອົງທຶນ, ອົງທຶນອື່ນ, ແລະອົງທຶນສາມ.
ທູດສະຫວັນເຫຼົ່ານັ້ນຖືກພັນລະນາວ່າບັນຍັກກາງທ້ອງຟ້າ, ປະກາດຂ່າວສານແຫ່ງການເຕືອນແກ້ໄລກ, ແລະມີຄວາມກ່ຽວພັນໂດຍກົງກັບຜູ້ຄົນທີ່ດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນວັນສຸດທ້າຍແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້.
ບໍ່ມີຜູ້ໃດໄດ້ຍິນສຽງຂອງທູດສະຫວັນເຫຼົ່ານີ້,
ເພາະພວກເຂົາເປັນສັນຍະລັກທີ່ໃຊ້ແທນປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ກຳລັງເຮັດວຽກຢ່າງປະສານສອດຄ່ອງກັບຈັກກະວານແຫ່ງສະຫວັນ. ບັນດາຊາຍແລະຍິງ,
ຜູ້ຖືກໃຫ້ແຈ້ງໂດຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດໂດຍຄວາມຈິງ,
ປະກາດຂ່າວສານທັງສາມຕາມລຳດັບຂອງມັນ.” Selected Messages, book 2, 387.

ທຸງສັນຍານທີ່ຖືກຍົກຂຶ້ນນັ້ນ ຄືທູດສະຫວັນອົງທຶນສາມ ຜູ້ກຳລັງບັນຍັກກາງຟ້າສະຫວັນ
ເຕືອນມະນຸດຊາດບໍ່ໃຫ້ຮັບເອົາເຄຣດືອງໝາຍຂອງສັດຮ້າຍ. ກອງທັບອັນຊົງພະລັງນັ້ນ
ຍັງຄົງປະກາດຂ່າວສານນັ້ນແກ້ໄລກຕາໄປ ຈົນກວ່າມີຄຳເອນຈະລຸກຂຶ້ນ
ແລະເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດຈະສິ້ນສຸດລົງ.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ແນວຄວາມຄິດເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ແລະໃນເວລາທ່ຽງຄືນໄດ້ມີສຽງຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, ຈົ່ງເບີ້, ເຈົ້າບ່າວກຳລັງມາ; ພວກທ່ານຈົ່ງອອກໄປຮັບພຣະອົງ.
ມັດທາຍ 25:6.